

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט נחום שטרנליכט

בעניין יניב אהרוני

התובע

ע"י ב"כ עו"ד לירן ינקוביץ

נגד

לונה ביץ בע"מ

הנתבעת

ע"י ב"כ עו"ד דניאל שמואלי

פסק דין

1 1. פתח דבר

2 עניינה של תביעה זו בטענותיו של התובע בדבר אירועים, שארעו בבר, המנוהל על ידי
3 הנתבעת בחוף פולג (להלן – הבר), ביום 27.6.18. בגין אירועים נטענים אלו עותר
4 התובע לחיוב הנתבעת בפיצוי בסך 50,000 ₪.

5

6 2. טענות התובע

7 הנתבעת מנהלת מתחם אירועים, מועדון גלישה, מסעדת דגים וחוף בחוף פולג
8 בנתניה. חלק ממכלול זה הוא הבר.

9

10 ביום 27.6.18 בשעה 23:00 או במועד סמוך לכך הגיע התובע יחד עם בן-דודו לבר, על
11 מנת לחגוג שם את יום הולדתו של התובע. היה זה ביקורו הראשון של התובע בבר,
12 בפרט, ובכל מקום בילוי אחר של הנתבעת, בכלל. לפתע החל אחד מעובדי הבר לצרוח
13 ולגעור בשניים. זאת בנוכחות כל המבלים במקום, כאשר הוא צועק עליהם: "אינכם

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1 נוהגים להותיר תשרי", ומסרב לתת להם שירות. הדברים הגיעו לכדי כך, שהתובע
2 ובן-דודו נאלצו לעזוב את הבר, כשהם מושפלים והמומים.

3
4 בטרם עזב התובע את הבר הוא פנה למנהל המשמרת במקום. מנהל המשמרת הציג
5 את עצמו בשם רועי (להלן – רועי). התובע ביקש לדווח לרועי על הנעשה. התובע ביקש
6 התנצלות לנוכח אירוע זה. פנייה זו לרועי זכתה להתעלמות מצידו של רועי ולהעדר
7 מענה ענייני. יצויין, כי בדיעבד התברר לתובע, כי רועי לא הזדהה בפני התובע בשמו
8 האמיתי, וכי השם "רועי" אינו נמנה על שמות עובדי הבר.

9
10 3. כבר באותו ערב פנה התובע לנתבעת בהודעה, שהועברה באמצעות הרשת
11 החברתית "פייסבוק". הוא תיאר את המקרה וביקש הסברים. כך גם דרש פיצוי.
12 הנתבעת השיבה לפנייה זו בתגובה "כללית וקורקטית ככל הנראה על מנת לצאת ידי
13 חובה" (סעיף 14 לכתב התביעה). גם פניות נוספות של התובע לנתבעת לא זכו למענה.

14
15 4. הסירוב להעניק לתובע שירות מהווה הפליה של התובע בניגוד להוראות חוק
16 איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים,
17 תשס"א-2000 (להלן – חוק איסור הפליה). הנתבעת בהתנהלותה הפלתה באמצעות
18 מי מטעמה את התובע לרעה, וזאת בנסיבות שאינן ממין העניין. כל זאת לעומת יתר
19 המבלים בבר, שקיבלו את השירותים המוצעים על ידי הנתבעת.

20
21 צעקותיו של עובד הנתבעת כלפי התובע ובן-דודו היה כדי להשפילו ולעשותו לבוז או
22 ללעג בעיני הבריות, והדבר מהווה פרסום אסור של לשון הרע.

23
24 בנסיבות אלו עותר התובע לחיוב הנתבעת בתשלום פיצוי בסך כולל של 50,000 ₪.
25 מחצית מסכום זה נתבעת בגין ההפליה המנוגדת לחוק איסור הפליה. מחציתו
26 האחרת של סכום הפיצוי הנתבע נתבעת בגין פרסום אסור של לשון הרע בניגוד
27 להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע).

28

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

5. טענות הנתבעת

1

2 האמירה הנטענת, "אינכם נוהגים להותיר תשר", לא הופנתה כלפי התובע. על כן הוא
3 נעדר עילת תביעה כלשהי. הדברים הופנו לבן-דודו של התובע, שביקר קודם לכן
4 פעמים רבות בבר, ונהג בביקוריו אלו לא להשאיר תשר. הדבר הובא לידיעת אחראי
5 המשמרת בבר, והוא מיד התנצל בפני התובע ובן-דודו. הוא הציע להם על-אתר פיצוי
6 הולם בדמות הנחה בשיעור 15% ממחיר ההזמנה וכן "פינוק על חשבון הבית"
7 (סעיף 9 לכתב ההגנה). התובע ובן-דודו סרבו לקבל את ההתנצלות ואת הפיצוי
8 המוצע. הם החלו לדרוש בקול רם פיצויים שונים, ודחו כל הצעה לפייסם. בהתנהלות
9 קולנית זו של התובע ובן-דודו הם נתנו פומבי לדברים, שהוטחו בהם בצינעה.

10

11 התובע ובן-דודו החלו לאיים, כי יפעלו להכפשת שמה של הנתבעת ברשתות
12 החברתיות. דברים אלו נאמרו על ידי התובע ובן-דודו בקולי קולות. בכך הם הפריעו
13 לאווירת האירוח בבר ולשלוות המבלים שם. הכל נעשה כדי לפגוע בנתבעת ובעובדיה.
14
15 בבירור שערכה הנתבעת בדיעבד התברר, כי היה מדובר בהערה של אותו עובד, ולא
16 כפי שהדברים מתוארים על ידי התובע.

17

18 6. התובע נכנס לבר ללא כל הפליה ועזב את המקום מרצונו החופשי. לפיכך לא
19 חלות במקרה זה הוראותיו של חוק איסור הפליה.

20

21 הדברים הנטענים, שלטענת התובע הוטחו בו ובבן-דודו אינם נאצות או השפלות או
22 בזיונות. הדברים לא נאמרו בקול, והושמעו לאזני התובע ובן-דודו בלבד.

23

7. דיון והכרעה

24

25 כל אחד מן הצדדים הגיש תצהירי עדות מטעמו. מטעם התובע הוגשו תצהירי עדות
26 של התובע ושל בן דודו, מר מיקי סעידוב. מטעם הנתבעת הוגשו תצהירי עדות של מר
27 יאיר בובלי, הבר-מן בבר במועד האירוע, ושל מר רוני מזרחי, מנהל הנתבעת. לאחר
28 מכן נקבע מועד לישיבת הוכחות ליום 6.4.20.

29

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

ביום 24.3.20 ניתנה על ידי החלטה כדלהלן:

1
2
3 "בהתאם לתקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין
4 במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991, ולפי צו שר המשפטים, הדין
5 קבוע ליום 6.4.20 מבוטל.

6
7 יואילו ב"כ הצדדים להבהיר בתוך 7 ימים ממועד קבלת ההחלטה,
8 האם יאותו – לשם סיום מהיר, יעיל וצודק של ההליכים בתיק –
9 לוותר על חקירת המצהירים, לסכם טענותיהם בכתב, כאשר יינתן
10 פסק דין על סמך כל המצוי בתיק, בין אם יהיה זה פס"ד על דרך
11 הפשרה ללא נימוקים ובהתאם להוראות סעיף 79א לחוק בתי
12 המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984, ובין אם יהיה זה פס"ד
13 רגיל".

14
15 ב"כ התובע הודיע, כי הוא מקבל את הצעתי, ולפיה יינתן "פסק דין רגיל" על בסיס
16 כל המצוי בתיק, תוך ויתור על חקירת העדים השונים, וזאת לאחר הגשת סיכומי
17 הצדדים. הנתבעת מצידה הסכימה למתן פסק דין על דרך הפשרה, ללא נימוקים,
18 בהתאם להוראות סעיף 79א לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984.

19
20 בהתאם להודעות אלו של הצדדים נקבע על ידי בהחלטתי מיום 31.3.20:

21
22 "אמנם אין הסכמה על מתן פסק דין על דרך הפשרה, אך יש הסכמה
23 לויתור על חקירת המצהירים ומתן פסק דין לאחר שיוגשו
24 הסיכומים. כך גם יש הסכמה על הגשת סיכומים סימולטנית.

25
26 לפיכך יגישו שני הצדדים במקביל את סיכומיהם בתוך 45 יום
27 ממועד קבלת ההחלטה, כל אחד מהם עם עותק במישרין לב"כ הצד
28 שכנגד".

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1 עתה מונחים בפני כתבי הסיכומים של הצדדים, שהוגשו בהתאם להחלטה הנ"ל.
2
3 8. בסעיף 3(א) לחוק איסור הפליה נקבע:

4
5 "מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום
6 ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן
7 הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת
8 גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית,
9 השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הורות או לבישת
10 מדי כוחות הביטחון וההצלה או ענידת סמליהם".

11
12 ההפליה האסורה עפ"י הוראות אלו היא הפליה על רקע אחד מן הדברים המפורטים
13 בסיפא של הסעיף, "מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה
14 מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הורות או לבישת מדי כוחות
15 הביטחון וההצלה או ענידת סמליהם". רשימה זו הינה רשימה סגורה, ורק הפליה על
16 בסיס אחד ממניעים אלו, המפורטים בסעיף 3(א) לחוק איסור הפליה היא הפליה
17 האסורה עפ"י הוראות חוק זה. גם אם אינה רשימה סגורה, הרי שהדיעה השלטת
18 בפסיקת בתי המשפט המחוזיים היא, כי מדובר בהפליה על רקע מאפיינים
19 קבוצתיים. לעניין זה ראה בר"ע(מחוזי-ירושלים)478/08, ג.י.א.ת **ניהול והשקעות**
20 **בע"מ נ' מור**, ניתן ביום 25.9.08; ת"א(שלום-ראש"צ)16-02-46994, **עזיזי נ' החברה**
21 **העירונית ראשון לציון**, ניתן ביום 31.7.19, סעיף 20 לפסה"ד ואילך. כן ראה דבריה
22 של כב' השופטת וסרקרוג בע"א(מחוזי-חיפה)3724/06, **קיבוץ רמות מנשה נ' מזרחי**,
23 בסעיף 27 לפסק דינה:

24
25 "גם אם ניתן להסכים שהרשימה הקבועה בסעיף 3(א) של החוק היא
26 בגדר רשימה פתוחה, נראה, ומבקשת אני להשאיר את הדבר בצריך
27 עיון, כי סוגי ההפליה בהם מדובר עיקרם מחמת השתייכות
28 קבוצתית ומאפיינים אחרים המנויים בחוק, או בדומיהם. ועוד, יש
29 לזכור כי מדובר בהרחבה של איסור ההפליה למגזר הפרטי, אשר

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1 מבקש לנהל את עסקיו עם כלל הציבור, והחוק מבקש לאתר את
2 נקודת האיזון הראויה בין החירות הכלכלית של העוסק לבין
3 המדיניות החברתית הרצויה להביא להתנהגות המקפידה בערכי
4 יסוד מבוססים של שוויון וכבוד האדם".

5

6 במקרה דנן, גם אם הוכח קיומה של הפליה כלשהי, ברור שאין מדובר על הפליה
7 הנובעת מהשתייכות קבוצתית כלשהי של התובע, ואין דמיון כלשהו בין הרקע הנטען
8 להפליה, טענה בדבר אי תשלום תשר, לעילות ההפניה המנויות בסעיף 3 לחוק איסור
9 הפליה. גם אם מדובר בהפליה, הרי שזוהי הפליה על רקע עסקי נקודתי, ולא בהפליה
10 מסוג זה עוסק חוק איסור הפליה.

11

12 דבר זה, היקפה המוגבל של ההפליה בה עוסק חוק איסור הפליה, ניתן ללמוד גם
13 מנוסחו של סעיף 1 לחוק איסור הפליה:

14

15 "חוק זה נועד לקדם את השוויון ולמנוע הפליה בכניסה למקומות
16 ציבוריים ובהספקת מוצרים ושירותים".

17

18 חוק איסור הפליה נועד לקידומו של השוויון. סירוב למתן שירות עקב טענות בדבר
19 אי תשלום תשר אין לו דבר עם "שוויון" והצורך לקדמו, שאם תאמר כן, כל מחלוקת
20 כספית בין ספק מוצר או ספק שירות ובין לקוחו, שבעטיה מסרב הספק למכור את
21 המוצר או לספק את השירות לאותו לקוח תיחשב להפליה, והרי ברור לנו שלא לשם
22 כך נועד חוק איסור הפליה.

23

24 אשר על כן, ומשלא הוכח קיומה של הפליה במובנו של סעיף 3 לחוק איסור הפליה,
25 ככל שהתביעה נובעת לעילה הנעוצה בהוראת חוק זו, היא נדחית.

26

27 9. עתה נותר לבדוק, האם אכן פורסם במקרה זה לשון הרע ביחס לתובע באופן
28 המקיים לו עילה לקבלת פיצוי בגין כך מהנתבעת?

29

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע נקבע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

בבואנו לבדוק האם יש בפרסום כלשהו משום פרסום של לשון הרע, יש לקיים מבחן בן ארבעה שלבים, שלב אחר שלב, כדלהלן: האם יש בפרסום משום לשון הרע; האם האמור בפרסום מטיל על המפרסם חבות; האם עומדות למפרסם הגנות כלשהן. בשלב הרביעי, משיימצא, שמדובר בפרסום לשון הרע, המטיל חבות על המפרסם, ואינו חוסה תחת איזו מן ההגנות, יידון גובה הפיצוי. בעניין זה ראה האמור בע"א 7380/06, חוטר-ישי נ' גילת, ניתן ביום 2.3.11:

"על-פי המבחנים שהותוו בעניין שוקן, ינותח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע, בארבעה שלבים, כאשר בשלב הראשון תבורר המשמעות העולה מן הביטוי, בהתאם לאמות המידה המקובלות על האדם הסביר. ומכאן, שיש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ... בשלב השני, יש לברר האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק ובהתאם לתכלית החוק לעניין איזונים חוקתיים. בהנחה שעברנו את השלב השני, יש לברר, בשלב השלישי, האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. בשלב האחרון, אם נקבעה חבות, אזי יבחנו הפיצויים".

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1 במסגרת המבחן הראשון, נבחן האם הפרסום הוא בבחינת הפצת לשון הרע. הדבר
2 ייבחן במבחן אובייקטיבי במסגרתו נשאל, כיצד התקבל הפרסום בעיניו של מי
3 שנחשף לאותו פרסום? מהי התרשמותו של אדם מן השורה ומה נקלט על ידי העדים
4 לארוע, כאשר שמעו את הדברים, שנאמרו לתובע על ידי הבר-מן, ככל שאכן נאמרו.
5
6 בעניין זה ראה האמור בע"א 751/10, פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, ניתן ביום
7 8.2.12:

8
9 "בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס
10 הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו
11 על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום ... על כן, לא
12 הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע,
13 אלא המסר עימו היא מותירה את הצופה. הכוונה יכול שתשפיע על
14 הבחינות האחרות המתבקשות בחוק אך לא על שאלת עצם קיומה
15 של לשון הרע.

16
17 כאשר פונה בית המשפט לבדוק האם פרסום מסוים כולל בחובו
18 לשון הרע עליו לבחון את הפרסום בכללותו. משמעות הפרסום
19 נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם,
20 אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום".

21
22 10. עלינו לבחון, איפוא, באופן אובייקטיבי את הדברים, שהוטחו בתובע, ולראות
23 האם אכן מדובר בלשון הרע, דהיינו, האם מדובר בדברים שהיה בהם כדי להשפיל
24 את התובע בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדס, או שהיה
25 בהם כדי לבזות את התובע בשל ההתנהגות המיוחסת לו.

26
27 לטענת התובע, הבר-מן החל לצרוח ולגעור בתובע ובבן-דודו "אינכם נוהגים להשאיר
28 תשר". התובע טוען, וכך גם מסר בתצהיר עדותו (סעיף 6 לתצהיר), כי הדברים הוטחו

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1 בהם בנוכחות יושבי הבר ויתר המבלים שם. כך גם העיד בן-דודו של התובע, מר מיקי
2 סעידוב, בתצהיר עדותו (סעיף 7 לתצהיר). בהקשר זה יצוין, כי עצם הפנייה לתובע
3 ולבן-דודו בעניין התשר אינה שנויה במחלוקת, כפי שאישר זאת הב-מן עצמו, מר יאיר
4 בובלי, בתצהיר עדותו (סעיף 6 לתצהיר).

5

6 האם בעצם האמירה, כי התובע או בן-דודו אינם נוהגים להשאיר תשר יש כדי להשפיל
7 את התובע או לבזותו. כפי שנאמר לעיל, יש לבחון את הדברים באופן אובייקטיבי על
8 רקע הנסיבות בהן הוטחו הדברים בתובע. סבורני, כי יש להבחין בין מצב בו היו
9 הדברים נאמרים לתובע ולבן-דודו באופן רגיל, גם אם היה זה בפני אחרים, ובין אם
10 היו הדברים מוטחים בתובע ובבן-דודו בצרחות בפניהם של אחרים. לו היה מדובר
11 באופן הראשון אכן לא היה בכך כדי לבזות או להשפיל את התובע. מאידך, אם מדובר
12 בהתקפה קולנית וצרחנית נגד התובע, יש בכך כדי להשפילו ולבזותו. ברור שביקורת
13 עניינית כלפי אדם בנוגע להתנהלותו הכספית ביחס לנותני השירות בבר, הנעשית
14 בצורה עניינית ומכובדת, אינה יכולה לבזותו או להשפילו. מנהג שלא לתת תשר אינו
15 מושא לביזוי בעיני הבריות, אך מאידך יכול להוות מושא לביקורת של נותני השירות.
16 מר סעידוב עצמו רואה זאת כהתנהלות לגיטימית, כפי שצוין בתצהיר עדותו של מר
17 סעידוב (סעיף 13 לתצהיר), שם הוא מאשר, כי בביקורו הקודם בבר לא הותיר תשר.

18

19 מאידך ברור, שהתקפה מילולית, המושמעת בצעקות ובצרחות תוך הטחת האשמות,
20 תהיינה אשר תהיינה ההאשמות, יש בה כדי לבזות ולהשפיל.

21

22 נוכח הבחנה זו יש לבדוק, האם התובע עמד בנטל המוטל עליו והוכיח, כי אכן הבר-
23 מן צרח עליו "אתה לא נותן תשר" בפני הנוכחים בבר, כפי שטוען התובע, או שמא
24 נאמרו הדברים בשקט באופן ענייני, כפי שטוענת הנתבעת.

25

26 11. התובע בעדותו בפני (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 12-13) טען, כי הדברים נאמרו
27 באופן קולני. כך גם ציין בתצהיר עדותו (סעיף 6), כי הדברים הושמעו בצרחות,
28 בקולניות ובבוטות. גם בן-דודו של התובע, מר סעידוב, העיד בתצהיר עדותו (סעיף 7),
29 כי הדברים נאמרו בצעקה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 מנגד העיד מר בובלי, הבר-מן, כי הדברים נאמרו בנימה חברית ובשקט (סעיפים 6-7
3 לתצהיר העדות).

4

5 אינני רואה סיבה מוצדקת להעדיף במקרה זה את גרסתם של התובע ובן-דודו על פני
6 גרסתו של מר בובלי. אין בכך שהתובע תמך גרסתו בעדותו של מר סעידוב כדי להכריע
7 את כפות המאזניים. מר סעידוב היה שותף לאירוע. התובע טוען, כי הדברים הוטחו
8 גם במר סעידוב, ולכך התייחס בהמשך. ממילא מר סעידוב הוא עד, שמעוניין
9 בתוצאות המשפט, כאשר לו תתקבל התביעה, יוכל גם הוא לתבוע פיצוי בגין אותו
10 אירוע. לעניין זה ראה הוראות סעיף 54(3) לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א-
11 1971. מאידך, עדותו של מר בובלי הינה עדות של מי ששוב אינו מעוניין בתוצאות
12 המשפט, היות שאין הוא עובד יותר אצל הנתבעת.

13

14 בנסיבות אלו, יש מקום לקבוע, שהתובע לא עמד בנטל המוטל עליו, ולא הוכיח, כי
15 הדברים אכן הוטחו בו בצרחות ובצעקות.

16

17 ממילא, ולנוכח האמור לעיל, אין לראות בדברים שנאמרו לתובע פרסום של לשון
18 הרע, ודין תביעתו מחמת עילה זו להידחות.

19

20 12. זאת ועוד, האם הוכיח התובע, שהדברים הוטחו בו, או שמא בבן-דודו? נראה
21 כי גם על שאלה זו יש להשיב בשלילה.

22

23 כבר בכתב התביעה מציין התובע, כי הבר-מן צרח וגע "בשניים" (סעיף 5 לכתב
24 התביעה). גם בדיון ביום 8.7.19 טען התובע, כי הדברים הופנו כלפי שניהם (עמ' 3
25 לפרוטוקול, שורות 11-12). כך גם בסעיף 6 לתצהיר העדות של התובע ובסעיף 7
26 לתצהיר עדותו של מר סעידוב. מאידך, מר בובלי טוען בתצהיר עדותו, כי הדברים
27 הופנו למר סעידוב, שביקר כמה פעמים קודם לכן בבר, ונהג שלא להותיר תשר (סעיף
28 4 לתצהיר עדותו של מר בובלי ואילך).

29

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

1 אמנם בהמשך עדותו של התובע בפני שינה קצת את גרסתו ואמר (עמ' 3 לפרוטוקול,
2 שורות 18-19): "לשאלת בית המשפט מי שחוה את ההתנהגות זה אני ולא בן דוד
3 שלי, הוא דיבר אלי". לא ברור, אם כן, מהי גירסתו של התובע. האם הדברים הופנו
4 אליו או גם לבן-דודו!;

5
6 טענת הנתבעת בעניין זה, כי הדברים הופנו למר סעידוב, שביקר כבר קודם לכן בבר,
7 ולא כלפי התובע, מתיישבת היטב עם טענתו של התובע, כי היה זה ביקורו הראשון
8 בבר. היא גם מתיישבת היטב עם עדותו של מר סעידוב, כי כבר ביקר מספר פעמים
9 קודם לכן בבר, כפי שאישר מר סעידוב בעדותו (סעיף 12 לתצהיר עדותו של מר
10 סעידוב). מר סעידוב אישר עוד, כי בביקור קודם של בן דודוב החליט שלא להותיר תשר
11 (סעיף 13 לתצהיר העדות). טענת מר בובלי בתצהירו מתיישבת היטב גם עם דברים
12 אלה של מר סעידוב, עד התובע.

13
14 נראה שיש להעדיף בעניין זה את גירסתו של מר בובלי, שאינו עובד יותר אצל
15 הנתבעת, ולפיה הדברים לא נאמרו כלל לתובע אלא לבן-דודו. ממילא אין מדובר
16 בפרסום לשון הרע נגד התובע. יצויין, כי מר סעידוב בחר, מסיבותיו שלו, שלא להגיש
17 תביעה כלשהי בעקבות אותו אירוע בבר.

18
19 13. בשולי הדברים, לא מצאתי כל טעם בטענות התובע בנוגע להגשתו המאוחרת
20 של תצהירו של מר בובלי. המדובר בתצהיר של עד, ולא היה כל מקום להגישו בשלב
21 מוקדם יותר.

22
23 14. סיכומם של דברים, התביעה נדחת. התובע ישא בשכ"ט ב"כ הנתבעת בסך
24 4,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
25 יצויין כי סכום זה נקבע בהתחשב באמור בהחלטתי מיום 15.4.19.

26
27 ניתנה היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, בהעדר הצדדים.
28

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-09-26545 אהרוני נ' לונה ביץ בע"מ

תיק חיצוני:

נחום שטרנליכט, שופט

1
2

